

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

«Cors ardents, peus en camí»

L'Església universal ens convoca avui a la celebració d'una nova Jornada del Domund, el Diuenge Mundial de les Missions. Som convidats a pregar per tal que l'alegria de l'Evangelí de Jesucrist arribi a tots els racons del nostre món. Som invitats a prendre consciència que tots hem d'esdevenir deixebles missioners allà on som, i, alhora, també hem d'ajudar a aquells germans que han anat a terres llunyanes a donar a conèixer Jesucrist, per tal que sigui estimat i seguit.

Alguns diuen que no estem vivint moments fàcils per a l'Església. Però no per això ens hem d'acovardir ni ens hem de tancar en «casernes d'hivern». L'experiència dels deixebles d'Emmaús pot estimular-nos per tal de viure amb entusiasme el fet de ser batejats i, per això mateix, enviats a anunciar la Bona Notícia de Crist viu entre nosaltres. És el que el papa Francesc ens recorda en el seu missatge del Domund d'enguany: «Cors ardents, peus en camí» (cf. Lc 24,13-35).

«Cors ardents». És el que han experimentat els missioners i missioneres. Ells tenen «un cor gran per estimar i fort per lluitar», com fa una coneguda cançó. Ells, amb el cor ardent, ens

mostren el camí vers els germans més desvalguts. Ells ens mostren la presència de Crist ressuscitat, que viu enmig dels germans més pobres.

«Peus en camí». Aquesta imatge és molt adequada en l'itinerari sinodal que l'Església està duent a terme. Com adverteix el papa Francesc al missatge esmentat, aquest itinerari «no és pas un sondeig popular per decidir, com es faria en un parlament, què és el que cal creure i practicar i què no, segons les preferències humanes. És més aviat posar-se en camí, com els deixebles d'Emmaús, escoltant el Senyor ressuscitat que sempre surt al nostreencontre per explicar-nos el sentit de les Escriptures i partir per a nosaltres el Pa».

Siguem generosos, un any més, amb tants missioners i missioneres que, moguts per l'anunci joios de la fe, són lluny dels seus respectius països d'origen, manifestant que sí que és possible un món més semblant al que Déu somnia. Que el Senyor premii la generositat dels qui contribueixin econòmicament a aquesta bona causa del Domund.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Paràbola de l'amo que vol treball i pa per a tothom

Avui us vull parlar de la primera de les tres paràboles que l'Evangelí de Mateu posa usant la imatge de la vinya. A la Bíblia, la vinya és una alegoria per parlar del Poble d'Israel, el poble de Déu.

Recordem la paràbola: Un propietari surt de bon matí a contractar treballadors per enviar-los a la seva vinya. Fets els tractes per un jornal, ells hi van. L'amo torna sortir a mig matí, a mig dia, a mitja tarda i fins a la darrera hora abans de pondre's el sol.

Al vespre paga a cadascú, començant pels darrers, el jornal sencer. Els qui han treballat tot el dia, amb esforç i ca-

lor es queixen que als darrers se'ls pagui com ells.

L'amo respon justament: vosaltres heu cobrat el jornal pactat. No us he fet cap injustícia. Però he volgut donar als darrers el mateix que a vosaltres. No és injustícia envers vosaltres sinó generositat envers els darrers. L'amo ho diu ben clar: «tens enveja perquè jo soc generós?».

Ens ajudarà a comprendre-ho, com ens plantejem el treball. Molta gent voldria viure sense treballar. És així de senzill. Enfront d'això tenim la manera d'entendre el treball en la Bíblia i en la doctrina social de l'Església: el treball

és un bé i no una càrrega. És la possibilitat de col·laborar a l'obra creadora de Déu. El treball, realitzat en condicions dignes, dignifica la persona.

En la paràbola, l'amo, és clar, representa Déu. Déu és just, certament. Però, per sort, «els camins del Senyor són diferents dels nostres camins». Déu vol que tothom tingui treball i surt a cercar els desvagats fins a darrera hora.

I paga a cadascú el jornal sencer perquè vol que tothom tingui el necessari per viure. Que els darrers puguin sopar, ells i la seva família.

Déu és l'amo que vol treball i pa per a tothom.

I la paràbola té una aplicació als nostres dies: Déu, l'amo, té una vinya que és l'Església, el món, la societat. I envia uns treballadors, a nosaltres, perquè treballem en la seva vinya fent el bé, posant justícia, rectitud, amiat, perdó... els valors del seu Regne. I, a la fi, paga a cadascú amb el jornal de la vida eterna en la seva companyia.

La paràbola evangèlica d'avui és una exhortació a practicar el bé en la nostra vida, convençuts que tots rebrem el salari complet, perquè la bondat i la generositat de l'amo de la vinya, de Déu, són infinites.

Mn. Ramon Sàrries

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

«Corazones ardientes, pies en camino»

La Iglesia universal nos convoca hoy a la celebración de una nueva Jornada del Domund, el Domingo Mundial de las Misiones. Estamos invitados a rogar para que la alegría del Evangelio de Jesucristo llegue a todos los rincones de nuestro mundo. Estamos invitados a tomar conciencia de que todos tenemos que llegar a ser discípulos misioneros allá donde nos encontramos, y, a la vez, también tenemos que ayudar a aquellos hermanos que han ido a tierras lejanas a dar a conocer a Jesucristo, para que sea querido y seguido.

Algunos dicen que no estamos viviendo momentos fáciles para la Iglesia. Pero no por eso nos tenemos que acobardar ni nos tenemos que encerrar en «cuarteles de invierno». La experiencia de los discípulos de Emaús puede estimularnos para vivir con entusiasmo el hecho de ser bautizados y, por eso mismo, enviados a anunciar la Buena Noticia de Cristo vivo entre nosotros. Es lo que el papa Francisco nos recuerda en su mensaje del Domund de este año: «Corazones ardientes, pies en camino» (cf. Lc 24,13-35).

«Corazones ardientes». Es lo que han experimentado los misioneros y misioneras. Ellos tienen «un corazón grande para amar y fuerte para luchar», como dice una conocida canción. Ellos, con el corazón ardiente, nos muestran el camino hacia los hermanos más desvalidos. Ellos nos muestran la presencia de Cristo resucitado, que vive en medio de los hermanos más pobres.

«Pies en camino». Esta imagen es muy adecuada en el itinerario sinodal que la Iglesia está llevando a cabo. Como advierte el papa Francisco en el mensaje mencionado, este itinerario «no es un sondeo popular para decidir, como se haría en un parlamento, qué es lo que hay que creer y practicar y qué no, según las preferencias humanas. Es más bien ponerse en camino, como los discípulos de Emaús, escuchando al Señor resucitado que siempre sale a nuestro encuentro para explicarnos el sentido de las Escrituras y partir para nosotros el Pan».

Seamos generosos, un año más, con tantos misioneros y misioneras que, movidos por el anuncio gozoso de la fe, están lejos de sus respectivos países de origen, manifestando que sí que es posible un mundo más parecido al que Dios sueña. Que el Señor premie la generosidad de quienes contribuyan económicamente a esta buena causa del Domund.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

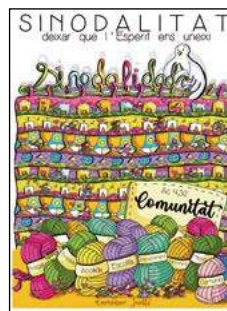
DOMUND 2023

«Cors ardents, peus en camí»

El Papa continua recordant que un cop han reconegut a Jesús, els deixebles d'Emmaús es van posar immediatament en camí cap a Jerusalem amb el cor ple de l'alegria. Això ens mostra que la missió passa per comunicar la bona notícia que hem rebut. **En el moment actual, més que mai, la humanitat està ferida per moltes injustícies, divisions i guerres i necessita la bona notícia de la pau i la salvació de Crist.** Tots tenen dret a rebre l'evangeli i els cristians, tots els batejats, tenim el deure d'anunciar-ho sense excloure ningú.

Sant Pau afirma que «l'amor de Crist ens empeny». És un amor de dues direccions, per una banda el de Crist per nosaltres que atrau, inspira i suscita el nostre amor per Ell.

I eixe amor és el que ens porta a anunciar l'Evangeli de Crist. Per això tots hem de contribuir al moviment missioner de portar la Paraula per tota la terra. Ho podem fer gràcies a l'oració, l'acció, l'ofrena de diners, l'ofrena de sacrificis i el propi testimoni.

«La urgència de l'acció missionera de l'Església suposa una cooperació més forta de tots, a tots els nivells. Eixe és l'objectiu essencial de l'itinerari sinodal en les formes de comunió, participació i missió.»

Tornem al relat d'Emmaús, els deixebles van contar tot el que els havia passat, de la mateixa manera, nosaltres hem d'anunciar amb alegria tot el que es relaciona amb Crist, el Senyor, la seua vida,

la seua passió i la seua mort i resurrecció. És a dir, de totes les meravelles que ha realitzat en Jesús i, també, en nosaltres.

Eixa és la petició que enguany ens fa el Papa: «Posem-nos de nou en camí, il·luminats per la trobada amb el ressuscitat i animats pel seu Esperit, eixim amb els cors fervents, els ulls oberts, els peus en camí, per encendre altres cors amb la Paraula de Déu, obrir els ulls dels altres a Jesús Eucaristia i invitar tots a caminar junts pel camí de la pau i de la salvació que Déu, en Crist, ha donat a la humanitat.»

Delegació diocesana de Missions

60 aniversari de la Pujada de la Mare de Déu de la Fontcalda

L'any 1963 els gandesans van pujar la Mare de Déu de la Fontcalda a la ciutat. Era rector Mn. Manuel Miralles i durant 9 dies va recórrer els bars de la ciutat, on s'hi muntava un monument i una exposició de la imatge, i els veïns hi acudien a reverenciar la Mare i a pregar-li per la salut dels conciutadans, fent-li companyia tota la nit fins al dia següent que era traslladada a un altre indret.

L'any passat, un grup de joves demanaren al rector, Mn. David Arasa, tornar a pujar la Verge a Gadesa i commemorar cada cinc anys la reedició de la mateixa. Aquest any s'ha organitzat un multitudinari acte presidit pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Xavier Vilanova, acompanyat per Mn. David, Mn. Julián Escudé, Mn. Juanjo Roca i Mn. Ramon Font.

La Mare de Déu ha estat rebuda per la multitud de gandesans al paratge conegut per la Font de Dalt, on cada any es concentra la romeria que se celebra al santuari el primer diumenge de maig. Ha estat

acompanyada per les autoritats, l'Orfeó Gandesà i pels gegants.

Dins el temple arxiprestal, el bisbe, en una emotiva homilia, recordà que «la Mare de Déu penetra els cors dels gandesans i és la font constant d'aigua calenta d'on raja amor i harmonia».

S'acabà la cerimònia amb la novena a la Mare de Déu i amb un fort crit de «Visca la Mare de Déu de la Fontcalda».

Anton Monner
Cronista de Gadesa

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

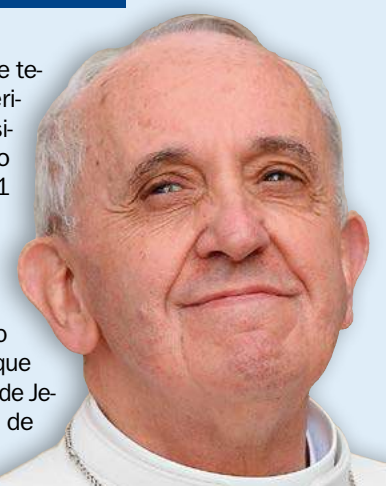

@Pontifex_es: «El cristià no menysprea la gravetat del sofriment, sinó que aixeca la mirada al Senyor, confia en Ell i resa per qui sofreix. Té les mans esteses cap a la terra per a servir concretament al proïsme» (19 de maig).

@Pontifex_es: «Som la terra sobre la qual Déu ha vessat el seu cel, la pols que conté els seus somnis. Som l'esperança de Déu, el seu tresor, la seva glòria» (20 de maig).

@Pontifex_es: «No hem de tenir por de proclamar la veritat, encara que a vegades sigui incòmoda, sinó fer-ho sense caritat, sense cor» (21 de maig).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant manté la fe sempre jove: no es lliga a èpoques o modes passatgeres, sinó que porta al present l'actualitat de Jesús ressuscitat i viu» (23 de maig).

Alfara de Carles beneeix i inaugura les obres de l'església parroquial de Sant Agustí

El passat dissabte 26 d'agost de 2023, en el marc de les Festes Majors del municipi d'Alfara de Carles, van tenir lloc els actes de benedicció i inauguració de les obres de conservació i restauració de l'església parroquial de Sant Agustí.

A les 10 h, es donà el tret de sortida a través de la benedicció de les obres per part de l'Excm. i Rvdm. Mons. Javier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, que fou l'encarregat d'obrir les portes i beneir l'Església. A continuació, es duagué a terme la Missa Major presidida pel mateix bisbe auxiliar de Barcelona i concelebrada per l'II-Im. Sr. José Luis Arín Roig, administrador diocesà de Tortosa. En acabar la litúrgia es procedí per part de l'Excm. i Rvdm. Mons. Javier Vilanova Pellisa a descobrir dues plaques per tal de deixar constància de l'efemèride.

Tot seguit, agafà la paraula Mn. Miguel Gasulla Martí, rector de la parròquia de Sant Agustí d'Alfara de Carles, per fer una breu exposició de les obres i donar pas als parlaments tècnics. Aquests anaren a càrrec del Sr. Ramon Gironès Blanch, el Sr. Carlos Vergés Alonso i el Molt II-ltre. Sr. Víctor M. Cardona Eixarch, ecònom del Bisbat de Tortosa.

Per acabar, s'iniciaren els parlaments institucionals que varen anar a càrrec de l'II-Im. Sr. José Luis Arín Roig, administrador diocesà de Tortosa; la Sra. Iris Castell Cid, diputada delegada d'Infraestructures del Territori de la Diputació de Tarragona; la Sra. M. Victòria Almuni Balada, directora dels Serveis Territorials de Cultura a les Terres de l'Ebre; l'II-Im. Sr. Jordi Forné Ribé, alcalde-president de l'Ajuntament d'Alfara de Carles; i l'Excm. i Rvdm. Mons. Javier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona.

L'església parroquial de Sant Agustí d'Alfara de Carles està declarada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), mentre que la torre-campanar està declarada com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) ja que sembla tenir el seu origen en l'edat mitjana. Un temple barroc de la segona meitat del segle XVIII en el qual cal destacar entre les seues característiques més destacades la típica planta de saló i la portalada.

La inversió fins a la data ascendeix a 345.000 €. Una part important de la despesa l'ha assumit directament el Bisbat de Tortosa i l'altra part ha anat a càrrec d'algunes subvencions públiques de la Diputació de Tarragona, el Departament de Cultura, el Departament de Presidència, l'Agència de Residus de Catalunya i l'Ajuntament d'Alfara.

Ramon Gironès

L'Anunci 2023

«El Justícia, jurats i Consell de Morella, tenen a bé donar gràcies a la Imperatris de totes les creatures i Senyora nostra, la Verge de Vallivana, ara i en tot temps, en un novenari de sis en sis anys pel benefici de la salut alcançada l'any passat.»

Són les paraules que consten a l'acta d'origen dels sexennis, el passat 14 de febrer va fer 350 anys. Són les paraules que anem escoltant i revivint contínuament tots els morellans, especialment de sis en sis anys. Fa poc més de 350 anys a l'arxiprestal, els membres de la Confraria del Roser van decidir baixar a Vallivana per pujar la imatge de la nostra patrona i, aixina, resoldre el mal que els afligia. En l'anunci d'enguany, el dissabte dia 26, en el darrer cap de setmana d'agost del 2023, els morellans vam tornar a reunir-nos a la mateixa arxiprestal per celebrar l'Eucaristia en l'agraïment i manifestar la nostra fidelitat al vot de 1673 i, d'esta manera, començar a fer realitat el Sexenni LV. A l'Eucaristia, el cinctorrà Mn. Antoni Borràs va ajudar-nos a centrar i actualitzar la tradició i la devoció a la nostra Mare de Déu de Vallivana.

En finalitzar la Missa, l'alcalde de Morella, Bernabé Sangüesa, en nom de tots els morellans va renovar el vot sexennal fet a la Mare de Déu de Vallivana i, amb ell, va obrir la preparació del nou Sexenni. A migdia d'aquell mateix dissabte va eixir el pregoner per fer conèixer a tots que d'ací un any tornarem a complir amb la nostra Mare del cel. Per la nit, els carrers es van omplir de pregàries amb l'Ave Maria cantat per tots els morellans, tot implorant la protecció de la Mare de Vallivana. Finalment, la vesprada del diumenge va arribar el gran esclat de la festa amb la desfilada de carrosses i la batalla festiva de confeti.

Pura i Eduard

AGENDA

- ▶ **Dilluns 23 d'octubre.** Jesús, Teresianes, a les 11 h, Formació Permanent del Clergat.
- ▶ **Divendres 27 d'octubre.** Peníscola, a les 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 28 d'octubre.** Gandesa, a les 11 h, celebració dels 50 anys de la romeria de l'Arxiprestat de la Terra Alta. / Alcanar, a les 19.30 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 29 d'octubre.** Benicarló, parròquia de Sant Bartomeu, a les 12.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / Sl: Lc 1 / Lc 12,13-21]. Urgell: □ Dedicació de la Catedral. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dimarts [Rm 5,12.15b-19.20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fundador dels Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martíria, mr.

25. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (aparegué el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Daria, esposos màrtirs (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, màrtirs (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dijous [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Divendres [Rm 7,18-25a / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dissabte [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador) de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ex 22, 21-27 / Sl 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22, 34-40]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

Diumenge XXIX de durant l'any (A)

COMENTARI

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu»

L'evangeli d'avui planteja una qüestió que podia ser conflictiva: *S'ha de pagar el tribut al Cèsar, és a dir a l'Estat?* Ha començat l'evangeli dient que *els fariseus planejaren de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora*. I podem dir que el gran elogi que fan de Jesús ja amaga alguna trampa: *Sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense mirament per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes*. Més que un elogi de Jesús, que realment ho és, en llavis dels fariseus sembla un parany. Pensem que en temps del Senyor hi havia grups revolucionaris que consideraven aquest tribut com una ofensa a Déu, únic sobirà d'Israel; els fariseus en canvi no eren tan radicals. De fet, pagaven el tribut: per tant ja tenen la resposta. Lògicament si Jesús diu que no s'ha de pagar l'acusaran d'anar contra Roma; si diu que sí, podran dir que és còmplice de la invasió romana. Però la resposta de Jesús: *Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu*, subratlla que Déu està per damunt de tot, que tot pertany a Déu: cel, terra, humans, regnes, emperadors. Jesús, com veiem, va més enllà de la pregunta. Pagueu el tribut com ja feu però no oblideu que l'obediència a Déu és el precepte de tots els preceptes; l'exigència de Déu arriba a tots els àmbits de la vida perquè l'home no té altre Senyor que Déu. Tota la resta ha de ser relativitzat, també la submissió al poder polític. En aquest sentit, la primera lectura subratlla que és Déu qui actua a través de Cir, el rei de Pèrsia: *El Senyor pren Cir, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions*. Però li ha de quedar clar: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu*. I així Pau a la segona lectura relativitza les seves paraules: *Quan us anunciàvem l'evangeli no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit*. Per damunt de les nostres paraules sempre hi ha el Senyor, la força del seu poder, els dons del seu Esperit que són els que transformen la vida.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

▶ Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 41,1.4-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierren. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías. Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue solo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron:

«Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias.

Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al César o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto».

Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del César». Entonces les replicó: «Pues dad al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios».